

Orhan Erdoğan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

7.10.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Orhan Erdoğan (ARS/SELİM/Büyükdere)

Karakış mevsiminde dünyaya gelmişim
Her tarafta kar varmış
Tenimi ısıtmışlar ama,yüreğimi asla...
Anne memesi emmeden
Gecenin iri gövsüne yapışıp
Aksüt gibi içmişim hayatın çilesini
Bu yüzden ağustosa inat
Yüreyimde hep kar var

Acı Veren Düşler Görmedim ki

Biz bir araya gelmeden
Kaybolup gittik bu şehrin karanlığında
Ben seni bekledim
Sabahın ışığında akşamın kızılığına kadar
Gecemi düşler süslemezdi
Geceleri yatağımda olmazdım ki...
Sarılınca ruhumun kurtuluşuna
Dalardım sokaklara gece boyu
Bu yüzdendir ki
Acı veren düşler görmedim
Ama
Acı veren gerçekleri çokook.

Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Acı Veriyor Düşüncelerim

Kendi, kendime kaldığımda, gecenin sessizliğinde
Gözyaşım boşalır, göz pınarlarından.
Göz bebeklerim ta..uzaklara yol alır.
Bak, gökte şarkı söylüyor melekler,
Dokunuyorlar, elime, yüzüme,
Fısıldanırlar, kendi aralarında,
Ağlaşıyorlar halime.
Uyanıyorum, bir cimdik atıyorum
Bir daha, uyumamak üzere,
Uyan diyorum kendime.
Ben böyle kaç gecemi gündüzüme bağladım.
Sen, karanlıklardan korkarken, gecelerde
Kaç kere güneşin oldum.
Uyurken, sarılmış vücudumdan

Hayalini söküp atamadım.
Ayıklığım senindi,
Uykularımda senin oldu.
Seni düşünmek acı vermiyor da,
Kendi düşüncelerim acı veriyor bana

Orhan Erdoğan

Adı Yok ki Yokluğun

Gülömsüyorum, bir yaz güneşi sıcaklığında
Sızılar kalbimin çeperleri arasında koşarken
Sığındığım yerde alçak bir sesle
Türküler söylüyorum
Her yeni başlangıçta
Yeni bitişler vurdu yüzüme
Sensiz akşamlarda
Karanlığı yudumlarım sabaha dek
Sen yine gelmedin
Yokluğun sesi yok ki
Dokundukça sustu,senden kalan her şey
Sadece nefes alışım duyuldu
Nefes almak yaşamak sayılırsa
Yaşıyorum işte.

Orhan Erdoğan

Ağlayacaksın

Ben, hep kimseler görmezken ağladım
Gözlerim değil, yüreğim ıslanırdı.
Hasretin sepkeniyle sana yağdım
Sen de ıslandın, yüreğimin en korunaksız yerinde

Hiçbir cümle ifade edemiyor
Göz yaşlarımın ifadesini.
Yürek sancıları ile baş edemeyerek,
Sizleri her özleyişimde
Ben hep ağladım, siz görmediniz.

Bir gün hasret çökerde yüreğine,
Bana dönersen. Ve
Geldiğinde bomboş bir bensizlik bulursan,
Bir oda dolusu kokum kalmışsa,
Duvarlar susmuş,
Ellerim soğumuş,
Gözlerim bulutlara dokunmuşsa,
Yüreğine acımasız bir kar yağmışsa
Ve
Ben den size, ıssız bir ayrılık kalmışsa
Bu defa, siz ağlayacaksınız, ben görmeyeceğim.

Dedim ya, sende ağlayacaksın.
Ardımda kalan sen,
Bana, gidişime ağlayacaksın.
Birkaç kişinin taşıdığı tabutta
Dünyadan gidişimi duyacaksın
Bana ağlayacaksın, ben duymayacağım.

Bir duman hafifliğinde çökerken hayat
Bütün dünyayı aydınlatan güneş
Aydınlatmıyor artık dünyamı.
Her şeyimi sende kayıp ettim dünya,
Kendimi de.

26/Mayıs/2005

26/Mayıs/2005
Çapa
Hastanesi.

DAMARLARIMI TIKAYAN İÇİME AKITTIĞIM GÖZYAŞLARIMDI.

Orhan Erdoğan

Al Diye Diye

Aldın sevdamızı ayak altına
Çiğneyip geçtin,yol diye,diye
Bunca yıllık sevdamızın aşkına
Bir gün de demedin kal diye,diye

Hayat boyu sen'le olmak isterken
Benim ol dedim, demiştin erken
Yüreğimde aşk ateşi yanarken
Bir kere demedin gel diye,diye

Bilmem ki bana garezin neydi
Söz verdi de niye sözünden caydı
Hasta yüreğime ilaç sendeydi
Getirip vermedin,öl diye,diye

Yar gelsen Orhan'ın yarasın sarsan
Otursan yanıma halimi görseñ
Gönül bahçesinden çiçek koparsan
Uzatıp vermedin,al diye,diye.
03,02,2008/ÇATALCA

Orhan Erdoğan

Anlayacaksın

Gün gelecek dostların benden bahsedecekler
İşte o zaman sen, beni anlayacaksın
Senin için yandığımı sana söyleyecekler
İşte o zaman sen, benim için ağlayacaksın

Bensizliğin acısı benden sonra başlarsa
Hasret içini yakıp benliğini haşlarsa
Mezar taşıma eller çiçek bağlarsa
İşte o zaman sen, karalar bağlayacaksın
Örhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Anne

Yıllar sonra niye çıktın karşıma?
Kurduğum dünyayı yıktın başıma
Gündüz hayalime gece düşüme
Her zaman girerdin hiç çıkmadın ki

Ana sözcüğü idi dilden düşürmediğim
Rüyama girmendi bir tek dileğim
Rüyamda da olsa yüzün göreyim
Diye, dua ettim. Sen etmedin ki

Nasıl dayanıyor derdim, ana yüreği
Belki de sen benden çok çektin çileği
Belki de seçtiğin yoldu en kolayı
El derdi ben çektim sen çekmedin ki

Düğünde bayramda gözüm dalardı
Gökte melekler bile bana ağlardı
Bilemezsin ORHAN neler yaşadı
Hep ben boyun büktüm sen bükmedin ki.

SEVGİ DOĞANIN İKİNCİ GÜNEŞİDİR
G.Chapman

Orhan Erdoğan

Artık Geri Dönsene

Ne oldu da bitti beni sevme hevesin
Kulağımdan gitmiyor, ruhumu okşayan sesin
Uzaklaşıp gittin,peki şimdi nerdesin
Zaman bitiyor, canan,artık geri dönsene

Nerdesin, ne bekliyorsun geriye dönmek için
Viran ettiğin hayatı, yakından görmek için
Can çekişen ruhuma can suyu vermek için
Zaman bitiyor canan artık geri dönsene

Verdiğin sözü tut da, artık geri dön sevgili
İstemem tutmaşın,elini bir başkasının eli
Senin bu zalimliğine bilmem ki ne demeli
Zaman bitiyor canan artık geri dönsene

Sensiz geçen günlerim sanki alevden kemer
Bir asalak gibi hasret kanımı emer
Tanrı, her acıyla sanki beni mi dener?
Zaman bitiyor canan, artık geri dönsene

Orhan Erdoğan

Orhan Erdoğan

Aşk Günahımın Cezasıydı

Ben senin için çekerken çileler
Sen, yüreğimi sakız etmiş çiğniyorsun
Akşamları bir fırtına kopar içimde
Acı göz yaşları dolar, sevgi dolu kalbime
Düşerim, hayalinle sokaklara
Yürürüm dalgın ve yorgun
Ne düşündüğümü bilmeden yürürüm
Sanki menzilde sen varmışsın gibi
Yürürüm akşamın geceye dönüşüyle sokaklarda
Ay karanlığı belirsizliğinde
Aldırmadan geçer giderdim dar sokaklardan
Tan yeri ağarınca dek

Aşk serinliği ile çaldım kapınızı
Açmadın, uyuyordu ev halkı
Yanıyordu beni gezdiren yürek
Yanıyordu..Gecenin sabaha bağlantısına kadar
Yürüdüm kapınızdan, pencerenize
Bekledim gökyüzünün ağarmasını
Döndüm kendi kapıma yürüyerek
Güneş doğdu pencereme
Bir gecelik değil ki bu yaşam
Aşk günahımın cezasıydı bu
Ben her gecenin sabahında
Biraz daha yok oluyordum.

Orhan Erdoğan

Aşk Uzaklaşanı Yakar

Benden nefret edebilirsin
Aşkımdan nefret edemezsin.
Benden kaçabilirsin
Aşkımdan kaçamazsın
Çünkü,
Aşk yaklaşanı değil,uzaklaşanı yakar

Orhan Erdoğan

Aşk Nerde

Bir zaman sen vardın
Aşk yoktu
Şimdi aşk var
Ama sen yoksun

Sen ordasın
Ben buradayım
Peki, aşk nerde?

Orhan Erdoğan

Aykırı Şiirler-3

Hepimiz ona aşıktık
O hiç birimize
Hepimiz ona aşık olduğumuzdan
O hiç birimize aşık değildi

O hepimize aşık
Hiç birimiz ise ona....
Belki bu yüzdendi ki
O hepimize aşık.

Orhan Erdoğan

Bahar Bakışlı Yarım

Küçük bir kardelensin
Bahar bakışlı yarım
Baharı müjdelersin
Çiçek kokuşlu yarım

Saçların lüle lüle
Boyun benzer sümbüle
Canım veririm bile
Doğa nakışlı yarım

Lale,sümbül kıskanır
Gören seni gül sanır
Nazından can usanır
Canım yakışlı yarım

Ahenk var sende seste
Gülün var deste,deste
Sözlerin sanki beste
Türkü okuşlu yarım

Bazen okşar seversin
Endam süzer gezersin
Bazen kızar,küstersin
Bayır yokuşlu yarım

Bulut olur yağarsın
Ağlatırsın bakarsın
Bazen yürek yakarsın
İyne,sokuşlu yarım.

Bakışında var mana
Huzur verir insana
Bir kararda dursana
İniş çıkışlı yarım.

Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Bakmayın Yalancı Gülüşlerime

Bakmayın, yüzümdeki, yalancı gülüşe
Gerçekte içimde fırtınalar kopuyor
Onlarca soru var, yanıtız kalan
Hepsi içimde, birer duvar örüyor.

Bakmayın yalancı kahkahalarırna
İçimde kol gezen bin bir acı var
Dalarken gecenin sessizliğine
İçimi acıtan onca, sancı var.

Orhan Erdoğan

Bana Ne

Düğün mü, bayram mı? Allar giymişler
El için giyilen aldan bana ne?
Kırlara dağılıp güller dermişler
El için toplanan gülden bana ne?

Acılar çoğaldı hep yüreğimde
Gerçeklik olmadı hiç dileğimde
Yokluğun bir yara kaldı içimde
Elin cananından candan bana ne?

Bir resmin bile yoktur albümde
Yüzünün kopyası durur kalbimde
Gelmedin ihtiyaç duyduğum günde
Halimi sormayan yardan bana ne?

Hanı yanımda hep, sen olacaktın
İyi, kötü günde dost kalacaktın
Bir sorunum olsa sen koşacaktın
Benim anlamadığım dilden bana ne?

Gel artık aydınlat ufuklarımı
Dağıt başımdan kara bulutlarımı
Boşa çıkarma sevenin umutlarını
Yaramı sarmayan elden bana ne?

Orhan Erdoğan

Başımı Göğsüne Yaslıyacağım.

Yar senin ateşin yaktı sinemi
Kıyamete kadar haşlanacağım
Senin ile geçirdiğim her demi
Hatırlayıp her an hoşlanacağım.

Yanıma gelsen de kalsan her akşam
Yorgunluğum biter baş başa kalsam
Kollarını açıp boynuma şarsan
Mutluluk içinde uyuyacağım.

Yüzüme gölge olaydı saçın
Sevincin sevincim, acında acım.
Yorgun bedenimi dinletmek için
Başımı göksüne yaslayacağım

Bu sevda umarım sonsuza sürsün
Seni seven kalbim senle övünsün
Dünya duysun, sana yeminim olsun
Senin kollarında yaşlanacağım

Orhan Erdoğan

Beddua (intizar)

Beddua etmeye dilim varmıyor
Dilerim ki yana, yana kalasın
Neyleyim ki gönlüm vazgeçemiyor
Senden beni an'a, an'a kalasın

Verdiğin sözlerin girsin düşünce
Acıyan olmaya gözün yaşına
Yaşamın boyunca kendi başına
Acıları kana kana kalasın.

Benden ayrıldın ya yüzün gülmeye
Tanrım sana hiçbir murat vermeye
Sığınacak hiçbir kimsen kalmaya
En sonunda sen de bana kalasın

(Bir dostun isteği üzerine yazılmıştır)

Orhan Erdoğan

Belki Gelirsin Diye

Bugün yine seninleyim, senin olmadığın yerde.
Söz verdiğim gibi
Koşulsuz iletişim içinde buradayım,
Ama sen yine yoksun,
Senin yansımaların var.
Son bir yürüyüşe odaklandığımda
Ne çok anı yaşadığım yere,
Buraya koşarım.

Biliyorum sen, benden de arzulusun
Buraya gelmeye,
Geçmiş yaşamaya.
Ama, sen saklayabiliyorsun,
Sustura biliyorsun yüreğini.

Hani son bir kez sarılmalar olur
Kavuşmayacakmışız gibi bakışlar
Islanmış gözlerle ayrılıklar
Biz, böyle yapmamıştık,
Ayrılmayacakmışız gibi ayrılmıştık.

Yıllar geçti, kalbim yoruldu
Yinede her keresinde buradayım
Seni, gelmediğin yerde
Ellerimde çiçekler, gözlerim yolda,
Belki gelirsin diye.
Hep bekleyeceğim.
o

Orhan Erdoğan

Ben Birde Senmiyim

Bir sevi depreminin enkazı, altındayım
Ben de bilemedim gerçekte ben ben miyim?
Karşılıksız sevmenin hep ısırdındayım
Bende bilemedim gerçekte ben. ben miyim
Ruhumda yaşattığım, yoksa birde sen miyim?

Geziyorum ama ben ruhsuz bir beden gibi
Şartlanmışta hayatın peşine giden gibi
Var mıdır bilmiyorum bir daha bir ben gibi
Ben de bilemedim gerçekte ben ben miyim
Ruhumda yaşattığım yoksa birde sen miyim?

Orhan Erdoğan

Ben Bu Aşkı Neyleyim

BEN BU AŞKI NEYLEYİM.

Beni bir akşam,köşe başında bulacaklar
Dudaklarımda dudaklarının izi olacak
Kulağım evlerden yankılanan yanık türkülerde
'Yandım Allah yandım yandırma beni'
Ben bu aşkı neyleyim
Sabah akşam oturup ağlatacak

Ellerimde gökyüzünün resmini çizecekler
Yüreğimden akan kanla aşkı boyayacaklar
Bir ben varsam senin olmadığın sokaklarda
Birde benim gibi aşk mahkûmları
Ben bu aşkı neyleyim
Karşımda ağıt yakıp ağlatacaklar

Ben gerçek değilsem,yalansam diz boyu
Köşe başı taşlarını aşkımıza tanık tutacaklar
Aşk öykülere sığmayan suç,
Herkesin çiğnediği yasa
Ben bu aşkı neyleyim,
Yakında idamına karar çıkacak
Susuz/1966

Orhan Erdoğan

Ben O'na Döndüm

yine Bugün hüzünler var kalbimde
Beni anlayacak dostlarım nerde
Ben kendi halime kaldığım yerde
Leyla' sını arayan mecnun'a döndüm

Virane gönlümde baykuş ötüyor
Yar hasreti buram, buram tütüyor
Yıllar yordu beni, takat bitiyor
Yanarak eriyen bir muma döndüm

Ben o dost ile oldum yabancı
Çektiğim hasretlik acıdan acı
Kemirdi içimi yıllardır sancı
Başlangıcı olmayan bir sona döndüm

ORHAN göçüyor kahpe dünyadan
Yaşanır mı kan boşalırsa damardan
İnsan bir kere severse candan
O bana dönmedi ben ona döndüm.
Or.Er

Orhan Erdoğan

bEN sENİMİ sEVDİM

Ben hep gece yarılarında
Senli hayaller kurardım
Senli türküler mırıldanırdım
Çünkü seninle keyiflenirdi ruhum.

Bu gece türkülerde gelmiyor dilime
Bir burukluk, bir sancı saplandı yüreğime
bir arada dilsiz kaldığımız anlarda
Matruşka oyuncaklar gibiydik
Bakıştırdık, konuşmazdık
Sadece gözlerimiz konuşurdu

Gece kapalı gözlerinde karanlık
Deniz açık gözlerinde maviydi
Çiçeklerin allığıydı yanaklarında
Maddi yokluğuna rağmen
Manevi çokluğun hep benimle olan
Sen neydin?
Aradığım ama bulamadığım,
Tatmaksı tadamadığım
Hiçbir yende hissetmediğim
Sen kimdin?

Bütün azalarımı cem edip
Seni onlara teslim ettim
Artık hepsi seninle dolu
Hiç yer yok yeni sevgiliye
Bütün azalarım seninle tat buluyor
Bilmiyorum ben senimi sevdim
Yoksa seni yüreğimde büyütmeyi mi?

Orhan Erdoğan

Benimle Yaşa

Beni, kederli bir akşamın
Uykusuz gecesinde, sabaha karşı düşün.
Lambanı söndür, sessiz karanlığa kendini bırak,
Ve beni düşün.
İçinde, sönmeye yüz tutmuş, külleri alevlendir.
Birkaç saat sonra gece, gündüze bağlanacak.
Benim, bu geceden kalan hüznlerim
Diğer geceye ertelenecek.
Düşün,
Benim gibi, yaşanmayan aşkı,
Gidilmeyen yolların pişmanlığını düşün. Ve
Birazda benimle yaşa.

Orhan Erdoğan

Bırakma Beni

Hep başım yıkık önümde benim
Hep boğazım düğümlü hıçkırıklarda
Her günüm diğer günüme eş benim
İnsanı kahreden acılıklarda

Sen başımda poyraz yelimisin benim
Es savur,at beni okyanuslara
Görmeyen gözüm, tutmayan elimsin benim
Al beni de götür o uzaklara

Gözlerinin bakışıdır, bir anlık gülüşüm benim
Kaçırma gözlerini gözlerimden, başım hoş değil gecelerle
Sensiz,her gün yeniden ölüşüm benim
Bırakma beni çözümsüz bilmecelerle
Selim/1970

Orhan Erdoğan

Bir Damla Yaş Süzülür Yanaklarıma

İsmin biran çıksa, dudaklarımdan
Bir damla yaş süzülür yanaklarıma
Çıkmadın gönlümün konaklarından
Bir damla yaş süzülür yanaklarıma

Bir tek resmin kaldı o da masamda
Onunla avundum, sen olmasan da
Hayal dünyama daldığım anda
Bir damla yaş süzülür yanaklarıma

Şarkılar mı susmuş, kimsesiz parklar
Sen yoksun ıpıssız bizim sokaklar
Ağaçlar hüzünlü, dökmüş yapraklar
Bir damla yaş süzülür yanaklarıma.

Sen yoksun bahçede açmıyor güller
Gelipte güllere konmaz bülbüller
Gönül bahçesini sarar hüzünler
Bir damla yaş süzülür yanaklarıma

Gözlerinin rengi deniz mavisi
Kaşlarını ayın hilal kavisi
Gözümde canlansa anatomisi
Bir damla yaş süzülür yanaklarıma

Orhan Erdoğan

Bir Senin İzin Var Birde Hasretin.

Şöyle bir geriye baktım yaşamda
Bir senin izin var birde hasretin.
Geçmişini yaşayıp andığım anda
Bir senin izin var birde hasretin.

Tenin kokusu dudaklarımda
Şen şakrak sözlerin kulaklarımda
Uykusuz geçen göz kapaklarımda
Bir senin izin var birde hasretin.

Sevginle bağrımda açan bir çiçek
Her, seni andıkça açıyor renk, renk
Belki böyle geldi, böyle gidecek
Bir senin izin var birde hasretin.

Dileğim kalmaktı senin yanında
Kaldım sevdanın son durağında
Dünümde, bugünümde, belki yarında
Bir senin izin var birde hasretin.

Hatırımdan çıkmıyorsun biranda
Arar isen işte Orhan burada
Yüreğimde iy(i) olmayan yaramda
Bir senin izin var birde hasretin.

Orhan Erdoğan

Büyüdüm İşte

Aralık,kırk sekizde dünyaya geldim
Dertleri ben çeke,çeke büyüdüm
Her gece yastiğa başımı gömdüm
Göz yaşımı döke, döke büyüdüm

Talih bir kerecik gülmedi bana
Büyüdüm işte ben yana, yana
Terk etti bile bizi doğuran ana
El eline baka, baka büyüdüm

Öksüzlük, yetimlik benim, doğuştan
El yanında büyüdüm taa.. küçük yaştan
Hep ayrı kalmıştım bacı kardeşten
Ben, boynumu büke, büke büyüdüm

Orhan yaşadı da iyi gün mü gördü
Tanrı bütün derleri bana mı verdi
Gönül tarlasına her türlü derdi
Tohum gibi, eke, eke büyüdüm.

SUSUZ/1968

BEN,SEVDİKLERİMİ ARKAMDA BIRAKARAK BÜYÜDÜM

Orhan Erdoğan

Büyükdereliler

Büyük
dereliler
İnanın hepinizi çok sevdim.
İçinizden birini daha fazla
Belki de çok fazla
Göze geldik
Söze geldik, ayrıldık.
Araya giren bunca yıllar
Ne o beni gördü
Nede ben onu
Sevda hayal de kaldı

Orhan Erdoğan

Coğrafyam

Anlatırdın İstanbul un güzelliklerini
Taaa...ilkokul sıralarındayken
Hayrandım,düşlerim çoğalmıştı renga, renk
Bu şehir için.
Şimdi İstanbul dayım
Senin övdüğün kentte
Bize anlattığın güzellikleri yok etmişler
Neler gördüm, neler görüyorum bu kentte
Sokaklar başı boş çocuklarla dolu
Aklarına `tinerci çocuklar` diyorlar
Onları gördükçe benimde beynim uyuşuyor.
Gök yüzünde güneş parlaklığını kayıp etmiş
Hava kirliliğinden.
Sanayi atıkları
Önce, havayı,suyu
Sonra da canlıları zehirliyor
Denizler,önce maviliğini kayıp etmiş
Sonrada balıklarını.
Bekliden ölkemin ayna sı bu kent
Bir soygundur almış başını gidiyor
Şirketler çeteleşmiş
Çeteler şirketleşmiş.
Ben utanıyorum ülkeyi soyanların yerine
Git gide kayıp ediyorum
Düşlerimi, yaşamışlıklarımı, suskunluklarımı.
Yukarılar kırgınlıkların temeli olmuş.
Yüreğimin en büyük ateşini yakıyorum,
En çokta acılarımı atıyorum içine
Sokak fahişelerini
Ölkeyi soyan çeteleri
Vergi yüzsüzlerini,
Sokak çocuklarını
Sahte yüzleri
Daha doğrusu ne varsa kötüye ait
Hepsini bu ateşe atıyorum
Ama nafiye
Daha büyüyen kötülükler çıkıyor küllerinden.

Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Değişmem

DEĞİŞMEM

Sevdiceğim senin bir gülüşünü
Hazineler dolusu mala değişmem
Kızıl saçlarının tek örgüsünü
Altından,zümrütten tele değişmem

Ruhumu okşayan bakışın var ki
Evreni bağışlar insana sanki
Konuştukça sözcüklerinin hepsi
Arının yaptığı bala değişmem

Gönül bahçesinin çiçeği olsan
Dünya benim olur sen bana gelsen
Bir kere bile sevdiğim dersin
Varlığını bu cihana değişmem

OrEr/76

Orhan Erdoğan

Demokrasi Boşta Kaldı

İnsanca yaşamamız
Hayeller de dūřte kaldı
Dūgūnūmūz bayramımız
Gözlerimde yaşta kaldı

Görenler görmeyen olmuş
Duyanlar duymayan olmuş
Derdime dermanı sormuş
Dost ta değil puşta kaldı

Olaylara tepkisiziz
Örgütsüzüz etkisiziz
Seğen biziz yanan biziz
Demokrasi boşta kaldı

El açmışız İMF'ye
Hep muhtacız ABD'ye
Borç parayı versin diye
Ümidimiz Buşta kaldı

Orhan Erdoğan

Dil Yarası

Şu gönlümü yaralayan
Kurşun değil,hançer değil,
Dil yarasıdır,dil yarasıdır
Yıllar yılı hep kanayan
Kurşun değil,hançer değil
Dil yarasıdır,dil yarasıdır.

Derinliği görünmeyen
İlacı hiç bilinmeyen
Merhem bile sürülmeyen
Kurşun değil,hançer değil,
Dil yarasıdır, dil yarasıdır.

Çivi gibi kalbe çakan
Âteş gibi yürek yakan
Gönül kalesini yıkan
Kurşun değil,hançer değil,
Dil yarasıdır, dil yarasıdır.

Erdoğan çok acı çekmiş
Dostum demiş darbe yemiş
Kılıçtan bile keskinmiş
Kurşun değil, hançer değil,
Dil yarasıdır, dil yarasıdır.

Orhan Erdoğan

Döner misin?

Bilmiyorum sen neredesin
Hangi sahte sevgidesin
O şaşaalı yaşantından
Dön gel desem döner mi sin?

Ellerim eline hasret
Kulağım sesine hasret
Dudağım tenine hasret
Dön gel desem döner mi sin?

Sevmiştim, vazgeçemem
Seni kalbimden silemem
Unutmayı hiç seçemem
Dön gel desem döner mi sin?

Ellerim eline hasret
Kulağım sesine hasret
Dudağım tenine hasret
Dön gel desem döner mi sin?

Ne kadar şen görünsem de
Sızın saklı yüreğimde
Sevgimizin ilk yerinde
Dön gel desem döner mi sin?

Elerim eline hasret
Kulağım sesine hasret
Dudağım tenine hasret
Dön gel desem döner mi sin?

Orhan Erdoğan

Dönmüşsün

Karşımda salınarak gezerdin
Bakışınla yüreğimi ezerdin
Laleye,sümbüle güle benzerdin
Çiçeksiz, yapraksız dala dönmüşsün.

Omuzluk omzunda inerdin çeşmeye
Sanki hazırydın yara deşmeye
Benzerdin huri peri meleğe
Şimdi bir günahkar kula dönmüşsün

Geliyor derlerdi.....kızı
Görenin içini kaplardı sızı
Kıskanırdı yaylanın gülü nergisi
Çiğnenmiş,tozlanmış,çula dönmüşsün

Kırpiğin kaşın ok ile yaydan
İnsan haz alırdı sana bakmaktan
Güzelliğin sanki gökteki aydan
Ayaklar altında yola dönmüşsün.

Bir zaman herkes sana bakardı
Güzelliğin için türkü yakardı
Bakışların şimşek, şimşek çakardı
Ateş parçasıydın, küle dönmüşsün.

Orhan Erdoğan

Elif

Gözyaşı döküyordu elif
Daha nişanın ilk gününden
Sevmemişti sevmemişti nişanlısını
O bir başkasını seviyordu
Yaşı yaşına uygun
Elif güzeldi, gencecikti
Daha on sekizindeydi yaşı
Ama güzelliği köyden köye nam salmıştı
Bir gün ağa da duymuş güzelliğini
Merak eder görür elifi
Beğenir çağırtır elifin babasını
Koyun verir inek verir tarla verir
Para verir alır elifi
Nişanla düğün aynı günde olur
Gelinlik giydi ak duvak bağladı
Ama elif ağladı, ağladı
Duvak ıpsıladı göz yaşlarından
Kimse anlamadı normal saydılar elifin göz yaşlarını
Düğünü olan kız için adetti ağlamak
Ve gitti elif
Ertesi gün bir haber duyuldu
Kara haber
Elif teslim olmamış ağaya
Yalvarmış yakarmış
Ama ağa dinlememiş
Üstelik kamçılarmış Elifin gencecik vücudunu
Elif koynunda sakladığı hançerini çeki vermiş
Saplamış kalbinin tam ortasına
Düşmüş oracıkta elif
Etini vermemiş ama ruhunu vermiş elif
Herkes duydu koşular seyrettiler elifin gencecik vücudunu
Ve kalbindeki yarayı
Gördüler ağladılar dizlerine vurdular yandılar
Annesi babası da duydu geldi
Birkaç gün sonra unutulup gitti elif
Tükenilen başlık parası gibi

Orhan Erdoğan

Eski Yıllar

Ne bekledim ne getirdi
Her gün bir parçam götürdü
Ömrümü yedi bitirdi
Eski yıllar, yeni yıllar

Yıllar hep devam edecek
Biri gelip bir(i) gidecek
Gah ağlatıp güldürecek
Eski yıllar, yeni yıllar

Aslen, yıllar aynı kesim
Değişen sadece isim
Arta kalan birkaç resim
Eski yıllar, yeni yıllar

Bazen elim tutmaz olur
Bazen bize yetmez olur
Bazıları, bitmez olur
Eski yıllar, yeni yıllar
Or.Er.

İYİ DOSTLUKLAR HESAPSIZ KURULUR

Orhan Erdoğan

Gel,Gel

Hasret üstün gelir beni ararsan
Kalbim sana açık sormadan gel, gel
Eski günlerimize geri dönersen
Gönül kapısını vurmadan gel gel

Yanağın güllerin kırmızı tonu
Güzelliğın şarkıya türküye konu
Yaşam çizgisinin yaklaştı sonu
Vücudun, toprağa girmeden gel, gel.

Yıldızlar kıskanır güzelliğini
Bilirdin sevdanın derinliğini
Yaş geçip yüzünün gerginliğini
Cildinde kırışık olmadan gel,gel

Bilirdin sen sana sevda çeken
Vücudumu dağlar sevda diken
Hasret ile yare boyun büken
Gözüne topraklar dolmadan gel,gel

Ne yaptın da gönül bugüne kaldın
Ömrün baharını kışlara saldın
Gece uykun kaçtı hayale daldın
Bir başka kışa kalmadan gel, gel.

Bahçelerde lale sümbül açanda
Gülşenjin de bülbüllerin uçanda
ERDOĞAN ın bu dünyadan göçende
Cenaze namazım kılmadan gel gel

Or.Er

Orhan Erdoğan

Geldinde Ben mi Görmedim

Hasta yatağımda,son günlerimde
Geldin de sevdiğim ben mi görmedim?
Derdimin dermanı senin elinde
Verdin de sevdiğim ben mi almadım?

Sendin gönül bahçemin açan çiçeği
Sevda ateşini ile yanan yüreği
Bekledim diyesin gel deyi,deyi
Dedin de sevdiğim ben mi gelmedim?

Kayıp ettim baharımı yazımı
Dindiremem yürekte ki sızımı
Müsella taşında son namazımı
Kıldın da sevdiğim benmi görmedim.

Orhan Erdoğan

Gezer Dururum

Felek beni eleğindeeledi
Bütün engeller de beni denedi
Boynuma takıldı aşkın kemendi
Bir tek yörüngede döner dururum

Ömrüme gelmedi bahar yaz ayı
Sevda yüzünden aldım cezayı
Yüreğim ateşi kaplar fezayı
Yar aşkına yanar, yanar dururum

Yaşam yokuşundan inmedim düze
Çektiğim, dertleri, dökemem söze
Ömrüm esir kaldı geçmeyen güze
Bahar gelir diye bakar dururum

Yar gelse de başın koysa dizime
Gözlerini dikse, baksaydı yüzüme
İnana bilseydim tatlı sözüne
Herkesi ben gibi sanar dururum

Orhan Erdoğan

Gittin Geri Dönmedin

Gönül bahçesinde benzerdin güle
Açmadan gittin de geri dönmedin
Sızlayan kalbime teselli bile
Vermeden gittin de geri dönmedin

Bumuydu sendeki aşkın gerçeği
Önüme koydun tek seçeneği
Gönül bahçesinde açan çiçeği
Dermeden gittin de geri dönmedin

Sana hasretimi almadı feza
Dolmadı mı bana verdiğin ceza
Bahara gelmedin, söz verdin yaza
Gelmeden gittin de geri dönmedin..

Sevdanın ateşi içim yakarken
Geleceksin diye yola bakarken
Göz yaşımı yüreğime dökerken
Silmeden gittin de geri dönmedin

Orhan Erdoğan

Gönül-1

Bazen havalanır göğ'e çıkarsın
Neden bir karar da durmazsın gönül.
Bazen, olur anılardan kaçarsın.
Neden bir karar da durmazsın gönül.

Bazen fırsatların kaçır elinden
Bazen tatlı sözler damlar dilinden
Bazen de hiçbir şey gelmez elinden
Niye bir kararda durmazsın gönül.

Bazen yağmur yağın bulut olursun
Bazen soyut, bazen somut olursun
Bazen umutsuza umut olursun
Neden bir kararda durmazsın gönül.

Bazen elimdeki gülüm olursun
Bazen çekilmeyen zulüm olursun.
Bazen beni üzen zalim olursun.
Neden bir kararda durmazsın gönül.

Bazen deli poyraz gibi esersin
Bazen ERDOĞAN'la bile gezersin
Bazen barışıksın bazen küsersin.
Niye bir karar da durmazsın gönül.
Or. Er

Orhan Erdoğan

Görmeyeceyim

Geçti ömrüm geçti,sanki kuş gibi
Yaşadığım hayal gibi düş gibi
Gözünden içine akan yaş gibi
Yaşantın boyunca boşalacağım.

Seni canan bildim canda can gibi
Gülünü dermeyen bahçıvan gibi
İçinde büyüyen bir çiban gibi
Andıkça içinde kanayacağım.

Evim oldu ama yuvam olmadı
Hayat benim hiç yüzüme gülmedi
Dostlar bile hatırımı sormadı
Ansızın gidip te, dönmeyeceğim.

Bilirmiydim hayat böyle geçecek
Her gün benden bir şey alıp gidecek
Son anda mezara bir demet çiçek
Getirip koysan da görmeyeceğim.

İNSANLAR SÜT E BENZERLER; ÇEVRESİ TEMİZ DEĞİLSE ÇABUK KİRLENİRLER

Orhan Erdoğan

Gözlerini Çekme Benden

Işığa gerek yok
Gözlerinin parıltısı var ya
Uzaklaşma benden
Her uzaklaşışında
Karanlıklar büyüyor,
Bir burukluk yaşıyor yüreğim,
İç yangınım, dinmiyor.

Sen benden uzaklaşma
Her uzaklaşışında,
Bir sessizlik çöker içime
Güneş doğsa,sabah olsa bile
Yokluğun içime bırakır karanlığını
Gözlerini çekme benden

Orhan Erdoğan

Gül Dedim

Ben gülüme gül dedim
Ama, bensiz gülme dedim
Gül bir ömür güldü ama
Ben ömrümde gülemedim.

Gül'e, murat al dedim
Ama, bensiz alma dedim
Gül, murat aldı ama
Ben murat alamadım.

Göz yaşını, sil dedim
Ama bensiz silme dedim
Gül, yaşını sildi ama
Ben yaşımı silemedim.

Orhan Erdoğan

Güle Benzeme

Ben, yüzünde ki allığı görmüş,
Öyle gömmüştüm yüreğime seni.
Alışık değilim, yüzünde solgunluk görmeğe
Asma yüzünü, gül
Güldükçe güle benzesin yanakların
Ama gül gibi çabuk solmasın.

Orhan Erdoğan

Hata Nerde Öğretmenim

Sen
Uykunu haram edip, gece derslerinde bile
Dürüslüğü anlatırken,
Bazıları,soygunculuk dersini
Gün ışığında veriyor.
Sen,
İnsanlara,iyi insan olmayı öğretirken,
Bazıları,körpe beyinleri amaçlı şartlandırıp
`Ellenen,dillenen ve bellenenleri `meşhurlaştırıyor
Sen,
Yaşam insanı yetiştirmeyi amaçlarken,
Onlar,
Kullanılmaya hazır,boş kafalı
Kendi sorunlarını çözemeyen
Uzaktan kumandalı insan yetiştiriyor
Bir hata var,bir yerlerde
Bir hata varda,sende değil ÖĞRETMENİM

Orhan Erdoğan

Hayat Seninle Güzel.1

Sensin benim ela gözlüm
Sensin, benim, açık sözlüm
Sensin benim çiçek özlüm
Hayat, seninle güzeldir

Sensin benim can yoldaşım,
Sensin benim ekmek, aşım
Sensin benim gövdem, başım
Hayat seninle güzeldir.

Sensin kulağımda ki ses
Sensin ciğerimde nefes
Bunu böyle bilsin herkes
Hayat seninle güzeldir.

Sensin petekdeki balım
Sensin, dünyadaki varım
Sensin, son sevdiğim, yarım
Hayat seninle güzeldir.

Sensin gözlerimin rengi
Sensin, ruhumun ahengi
Sensin, ERDOĞAN`ın dengi
Hayat seninle güzeldir.
Or.Er.

Orhan Erdoğan

Hepimiz Biraz Rontgenciyiz

Biz hayatın,
Bazen yolcusu, bazen hancısı
Bazen sevinci, bazen sancısıyız
Bazen doğrucu, bazen inkarcıyız
Hiç kimseye söylemeyiz ama
Hepimiz biraz rontgenciyiz.

Biz insanlar
Bazen neşeliyiz, bazen yastayız
Bazen yazbaharda, bazen kıştayız
Hiç kimseye söylemeyiz ama
Biraz paronaya, biraz hastayız.
Or.Er

Orhan Erdoğan

Hepisi Yalanmış

Düĝünde bayramda içini çekmesi vardı
Mutluluk dendiğinde boyun bükmesi vardı
Ağlayıp göz yaşı dökmesi vardı
Ne bileydim hepsi, yalanmış,yalan

Bir zamanlar bana mutluluk verdi
Kederle dolu olsa bile gülerdi
'Ben senin yanında mutluyum' derdi
Ne bileydim hepsi, yalanmış, yalan.

Bir bedene iki ruh sığdıracaktık
Saadet yağmurunu yağdıracaktık
Aradan hasretliği kaldıracaktık
Ne bileydim hepsi, yalanmış, yalan

Uzatmam arayı,geleceğim derdi
İçim biter bitmez döneceğim derdi
Aşkın meyvesini dereceğim derdi
Ne bileydim hepsi yalanmış,yalan.

Orhan Erdoğan

İkimizde Yanarız

Dünden, bir yorgunluk,
Bir hüznün var, kalp atışlarımda.
Oturmuş düşünürken seni,
Yanan yüreğimden arta kalan
Külleri boşaltıyorum.
Kalmışsa yüreğimde
Küllerin arasında bir kıvılcım
Ve yeni bir yangın çıkarırsa
Bilmiş ol ki, ikimizi de yakacak.

Orhan Erdoğan

İsmi Sayıklayarak

Ey nazlı canan bir defa yüzüme gül ki
Açılsın gamlı gönlüm gözlerine bakarak
Sen beni anlamadın bir anlıyandan sor ki
Orhan can verdi derler ismini sayıklayarak

Sen benim çektiğim en tatlı çilesin bil
İlk günden bugüne dek yürekte kalansın bil
İlk kez sevda çölüne derbeder salansın bil
Arıyorum izini bilenlere sorarak

Orhan Erdoğan

İster Gel İster Gelme

Bugün yarın diyerek her gün gözlerim yolda
Bundan böyle gam değil ister gel ister gelme
Bunca yıldır gelmeyen sanki gelir mi günde
Bundan böyle gam değil ister gel ister gelme

Artık öyle doluyum ki içim sığmaz içime
Günden güne değiştim girdim başka biçime
Ya gün kaldı ya saat burada benim göçüme
Bundan böyle gam değil ister gel ister gelme

Bir ses duyuyorum sanki cananın sesi
Hayelini görüyorum ruhumdadır gölgesi
Hep benden irak oldun bilmem ki neyi nesi
Bundan böyle gam değil ister gel ister ge

Dünyanın töresi bu yaşantı yalan
Diken olup,otlar sarıp dağılan
ORHAN danbir mezardır sana kalan
Mezarımın başına ister gel ister gelme

Orhan Erdoğan

Kabul Et

Geçti ömrüm baharı,gülüm soldu kabul et
Uçtu gönlümün kuşu,kalbim viran kabul et
Yükledim dert kederi,yıllar yılı çekerim
Ömrümü aşk pazarında ettim ziyan kabul et.

Kendim bildim bileli,çektim hayat çilesini
Gönlüm bir sığınaktı, yar aldı kalesini
El sürdü sefasını,ben çektim cefasını
Yaşım ihtiyarlandı,oldum yalan kabul et.

Yaşam çekti beni,ta..nereden nereye
Dost darbesi yiyerek,ömrüm uğradı zaya
Dünya sana doydu da, sen doydun mu dünyaya
Yaşadığım hayal oldu,ad' dır kalan kabul et

Orhan Erdoğan

Kaç İhanet Çemberinden Geçtim

Kaç ihanet çemberinden geçtim
Onun içindir ki,
İnce eleyip sık dokuyorum
Kaç ihanet çemberinden geçtim
Bunun içindir suskunluğum
Sırtımda iki ara rejim baskısı
Yaşadığım belki de o günlerin korkusu

Kaç ihanet çemberinden geçtim
On iki martta başka
On iki eylülde bir başka
Kimi arkamdan vurdu
Kim, anlımın ortasından
Kimi yazdıklarımla vurdu
Kimisi okuduklarımla...

Yenildik kara rejimlerde
Bir yıldıya bırakıldı düşüncelerimiz
Uyutulduk uyuşturulduk korkularla
Bitmeli bu uyuşukluk

Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Kaç Kara Kış Geçti Üstümden

Korkunun esiri oldum yalnız akşamlarda
Hep kimsesizliğimdeki insan kaldım
Hep hasret yer buldu yüreğimde
Sen yanımda yoksun ya
Yokluğuna inat, hep seni doldurdum içime

Kaç karakış geçti üstümden
Ben, hep gizledim yaşanmışlıklarımı
Kalemde sakladım hayatımı,
Beyaz kağıtlara emdirdim mürekkep gibi
Keşke saklamasaydım,
Bölseydim, bölüşseydim yaşanmışlıklarımı
Bu denli ağırlığını hissetmezdim belki.

Orhan Erdoğan

Kara Gözlü Kız

KARA GÖZLÜ KIZ

İlkokulda,tahta sıralarda bir kız otururdu
İnci beyaz dişleri,
Minnacık elleri,
Kapkara gözleri vardı.
Bu yüzden ona:
Karagözlü kız derlerdi.
Geleceğe hep ümitle bakardı
Öğretmenin:
Büyüğüce ne olmak istersin?
Şorusuna,her keresinde,
Öğretmen, olacam derdi.
Sonra,
Keşke, sonrası, hiç olmasaydı
Karagözlü kız büyüdü
Öğretmen olamadı ama
Karagözlü kadın oldu
Bir yürekti,sevdi ikiye
Çocuğu oldu,üçe böldü yüreğini
Hayat acımasızdı. Gün geldi,
Ne eşi,
Ne işi,
Nede aş kaldı.
Gözlerinde hüzün
Yüreğin de ,yangın,
Kucağında bir çocukla kaldı.
Herkes,ondan bir şeyler istedi
Direndi,direndi olmadı
Bir gün, azgın nefislerin kurbanı oldu
Artık,çağdaş köle pazarında alınıp, satılıyordu
Bilirmiydi böyle olacağını?
Bilseydi, büyürmüy dü Karagözlü Kız.

Orhan ERDOĞAN
İstanbul/2004

'CAHİLLİĞİN EYLEME GEÇİŞİNDEN DAHA KORKUNÇ BİR ŞEY YOK.'

GOETHE.

Orhan Erdoğan

Kırmızı Kazaklı Kız

Gençliğinin ilk yıllarıydı
Üzerinde kırmızı kazağın
Siyah bir eteğin vardı.
Hep o masum halinle anardım seni
Ta...ki yıllar sonra karşılaşmamıza dek
Altında son model bir araba
Kolunda bir görgüsüzle gelmiştin.
Kırmızı kazağın ve,siyah eteğin yoktu ama
Sırtında,bilmem kaç hayvanı katlederek elde ettiğin
Kocaman kürk vardı.
Yüzündeki doğallık gitmiş,
Boyalardan, yeni yüz oluşmuştu
O,şen,şakrak kızın yerinde;
Yapmacık hareketler gösteren
Sonradan görme şımarıklığında bir kız vardı.
Köye gelişi de ziyaret değil,
Kendini göstermek, hava atmaktı.
Konuştuk havadan sudan
Hep geçmişinden kaçıyordun
Söz sözü açarken bana:
'Yoksa sen O'mu sun' dedi.
Sustuk, gözlerimiz anlaştı
Sonra çekip gittin içimden
Hanı üstündeki kürk var ya
İnsanı bu kadar değiştirmez ya.

Orhan Erdoğan

Kızıma

Birileri, sana' yalancı' demiş
Üzölmüşsün, ağlamışsın saatlerce
Haklısın üzölmekte,
Sen yalanı bilmezsin ki.
Sen toprak evde doğdun
Höllük basıldı göbek yarana
Onlar, özel hastanelerde
Özel doktorlar kontrolünde doğmuş
Kremler, merhemler sürölmüş yaralarına
Anne sütü bile emmemişler
Emzirmemiş ki anası; Göğüsleri bozulmasın diye
Özel dadıları büyötmüş, sahte sevgilerle
Ama seni,
Annen büyöttü, annen emzirdi
Onun anlattığı sevgi masalları ile büyödün
Senin her şeyin doğaldı
Bu yüzdendir ki
Onlar doğruyu, sen yalanı bilmezsin
Sen yalan görmedin ki.

Orhan Erdoğan

Kimliksiz Aşk

Gözündeki yaşlar beni kör ederken
Yalnızlık pazarında yüreğimi sattım
Güneşlerimiz tutulurken
Işığımızı kurtarmanın gayreti içinde
Sımsıcak kışlar yaşadık.

Sevgimin mirascısı olarak sana
Sevgi adına nem varsa bırakıyorum
Dilediğin gibi harca,kullan hoyratca.
Sensizlik,kötülük katsa da günlerime
Gülümsemeye çalışıyorum.
Yüreğim yetersiz kaldı ama
Kalemim hala çalışıyor.

Seni sevmek marifet değil
Sencilikti,
Sencilik ise, senin için yaşamaktı
Ama olmadı
Yarın morg ta unutulmuş bir aşk bulacaklar
Üzerinde kimliği olmayacak
Sadece yaşanmış ve bitmiş bu aşkı
Yarın gömecekler kimsesizler mezarlığına.

Orhan Erdoğan

Küstümü Bana Düşlerim

Sana dokunmak istediğim anlarda
Dalgalar alıp götürmüştü, seni uzaklara,
Artık kokunu da alamıyordum
Birileri almıştı kokularını da.

Yanıdayken bile özlerken seni
Şimdi uzakta oluşunun verdiği acıyı
Nasıl anlatayım yüreğime.

İyi ki düşlerim var,
Düşlerimde de sen.
Bu yaşamın çekilmezliğinde
En azından, düşlerimde yerin var.

Düşlerimi alamazsın benden
Onlar sadece bana ait
Sen,, hiç olmazsa düşlerimde kal,
Oradan ayrılma, derken,
Küstümü bana, senli düşlerim,
İyi geceler tüm yalnızlıklar
Artık hep sizinleyim..

Orhan Erdoğan

Mutluluk

Biz mutluluğu
Bizi mutlu eden Őeylerde aradık
Bizi mutsuz eden Őeylerde
Mutluluk aramadığımız için mutsuzuz.

Orhan Erdoğan

Namus

Bir namustur tutturmuşuz
Namus, sizce nedir?
Vücutun bakireliği mi?
Ruhun fahişeliğimi

Orhan Erdoğan

Neden Sen Kendin Olmadın

Nedense,sen hiç kendin olmadın
Şekilden şekle girdin.Ve,
Hep sevecenlik tuzağına düştün.

Dayanma gücümün azaldığı bir anda,
Dudaklarımı kanatarak,
Göz yaşlarımı içime akıtarak
Nasıl biliyorsan öyle yap dedim.
Keşke demeseydim.
Bana sahiplenme,
Sahiplenme aşkı öldürür
Dedin ve çekip gittin,
Beni, sevdanla baş başa bırakarak.

Halbu ki sen benim,
Çocukluğumun,gençliğimin gizli bahçesiydin.
En masum güneş orda doğar,orada batardı.
Bir tek sana inancı vardı yüreğimin,
Tıpkı, içinin acı duyduğunda,
İçimin acıdığını bildiğin gibi.

Elbette dönmeni istiyorum,
Ama, kendin olarak,dönmeni.
Kendin olduğuna inanıp,kaldığımız yere dönersen
Ben orada olacağım.

Orhan Erdoğan

Onlar Varya Onlar

Onlar varya onlar
Korkmadılar,savaştlar
Amaçları uğruna öldüler.
Öbürleri varya,öbürleri;
Zoru gördüler,döndüler
Ve,hepsi köşe oldular

Orhan Erdoğan

Öğretmen Necatı ye

ÖĞRETMEN NECATİ

On beş kasım iki bin bir
Sabahın erken saatleri
Acı acı çalan telefondaki ses ağlayarak
'Necatı öldü' dedi
Birden eskilere gittim
Hani radyo evindeyken türkü söylerdin
Ben garibim eşim garip
Eşim yoldaşım garip
Öldüğüme gam yemem
Mezarda taşım garip
Gerçek sonun oldu o türkü
Şimdi sen garipsin mezarın garip
Aldı götürdüler seni
Morg denilen buzhaneye
Halbuki sen sığacağı severdin
Uşurdün hafif soğukta bile
Şimdi buzhanede işin ne
Şendin, şakraktın bir zaman
Severdin sevilirdin
Arardın aranırdın
Birden kapandın içine
Ne aradın ne sordun
Sorulduğunda da yanıt vermedin
Neden açılmadın neden paylaşmadın acılarını
Hem sen demezmiğdin?
Paylaşılırsa azalır acılar
Sen paylaşmayı severdin
Başkalarının acılarını
Sen acı çeksen de sezdirmezdin etrafa
Hele sınıfa hiç götürmezdin
Kapının dışında bırakırdın acılarını
Zil çalınca almak üzere
Ağlamak kertesinde olsan bile
Güler yüzle girerdin sınıfa
Radyo sanatçılığını bıraktın
Öğretmenlik uğruna
Severdin öğretmenliği
Ne güzel,
Binlerce çocuk geleceğe hazır
İçimde hazların en büyüğü bu
Emeğimin karşılığını alıyorum onlarla
Ve kendimi bu nedenle alkışlıyorum derdin
Okulda fidanlar yetişiyor derdin
İçinde bazıları cılız
Kurumasına fırsat vermeyelim
Sevgiyle sulayalım derdin
Sevgiyi bolca tutardın
Sevginin her ortamda
Olağan üstü gücünü bilerek
Bir zamanlar özlediğin dünyaya anlatırdın

Ne oldu da Şimdi kendini anlatamıyorsun
Hep yeni kuşaklarla tanışmak isterdin
Onların içinde olmak
Onların soluklarını duymak
Dünyaya bakış acılarını öğrenmek
Onlarla arkadaş olmak için
Sürekli koşuydun
Yenilere yetişme koşusu,
Yenileşme koşusuydu bu
Ama olmadı öğretmenim
Ansızın durmak var mıydı
Ne oldu birden sana
Elerin sıcaklığını kaybetmiş
Gözlerin parlaklığını
Halbuki sen böyle değildin
Ümitler yeşerirdi sıcaklığında
Şimdi elerin soğuk, ümitler sönük
Halbuki bir sen değildin
Çözülmeven problemlerle ağlayan
Benimde kocaman dertlerim var
Sınıftan çıkınca başlayan

Orhan ERDOĞAN

'İNSAN MUTLULUĞA ANCAKDİĞER İNSANLARA İYİLİK YAPMAKLA KAVUŞA BİLİR.'
(ÇİÇERO)

Orhan Erdoğan

Ölüm Gibi

Aniden girdin hayatıma
Seni biçimlendirdim, yaşattım yüreğimde
Yüreğimdeki yangını söndürmek için
Sürekli sana yaklaştım,
Sen uzaklaştın.
Sen uzaklaştıkça, çoğaldı yüreğimde yangın
Ben, yağmur yüklü bulut gibi
Dökerken gözyaşımı, sen nerdeydin?

Sen her an tattığım aşk şerbetinin zehiriydin
Seilmeye ihtiyaç duyduğum bir anda,
Sana, yakıştıramadığım sıradanlıkla
Aniden çekip gittin,
Ölüm gibi;
Sessiz, soğuk ve çabuk.

Or.Er

Orhan Erdoğan

Pışman Ettin Lanet Olsun

Canan seni sevdiğime
Pışman ettin lanet olsun
Sana canan dediğime
Pışman ettin lanet olsun

Sevinmiştim dndğne
Glerdim sen gldgnde
Koşup sana geldiğime
Pışman ettin lanet olsun.

Anlamadan kandiğıma
Aşkın ile yandiğıma
Kollarıma sardiğıma
Pışman ettin lanet olsun.

Sevdim seni bile,bile
Sevdim de hep çektim ile
Verdiğim bir buket gle
Pışman ettin lanet olsun.

Yz çevirdim esen yele
Belki senden kokun gele
Seni grdgme hele
Pışman ettin lanet olsun.
Or.Er

Orhan Erdoğan

Ruhum Başka Bedende

Ayrıldım uzak yıldızlardan o gece
Ağladım hasret ıslandı yüreğimde
Bekledim, buğulanmış pencereimin arkasında
Belki, sokağımdan geçersin diye
Geçtin, gecenin geç saatinde
Rüzgarına bağlanmış kuru bir yaprak gibi
Sessiz ve soğuk
Gittin bir defa pencereme bakmadan
Gidişinin arkasında kalan ben
Nerde yankılanacağını bilmeden
Fırlattım sesimi; 'seni seviyorum' diye
Ama benden başka duyan olmadı
Sesim ıssız duvarda
Ruhum başka bedende yankılandı

Orhan Erdoğan

Sen

Huzuru, isteyende sen;
Kargaşayı çıkaranda.
Ayrılmayalım diyen de sen;
Kaçıp giden de.
Karanlıktan korkanda sen;
Hayatı, karartan da
Özgürlüye sevdalanan da sen;
Geçmişine esir olanda.
Neden sen, istediğin sen olmadın.

Orhan Erdoğan

Sen Gittiğin Gün

Seni bir anneler günü arifesinde kaybettim
Bugün gidişinin yıldönümü

Sen gittiğin gün
Yüreğimide götürmüş
Beni bitirmiştin.
Ben sensizlikte
Yalancı aydınlığa düştüm
Çölde kalmış insanın susamışlığında
Hasret kuyusundan hasret içtim

Düşlerimde beni seyrettiğini biliyorum
Gökteki meleklerle birlikte
Bende seni seyrediyorum
Saçların yine simsiyah ince burgu örgüler
Dudağında gülüşler
Tertemiz aydınlık yüzün
Ama gözlerini göremiyorum,
Kısımsın niye?
Uyanmak istemiyorum
Kalktığımda yalnızlığın çılgılık olur
Fırtınalar koparır içimde
Çoğu kez sorarım kendime
Ölümün kaç haklı
Kaçı yerli yerinde
Maddi yokluğun yok ama
Manevi çokluğun hep gönlümde

Orhan Erdoğan

Sen Gittin Gideli

Aklım sende kaldı bende değildir
Güzellik yürekte tende değildir
Hastadır vücudum, zinde değildir
Sevdiğim sen buradan gittin gideli

Hastadır vücudum olamaz iyi
Kırılmış tutmuyor gönlümün yayı
Sayıklıyor beynim sen deyi, deyi
Sevdiğim sen buradan gittin gideli.

Kısacık ömrümü geçirdim boşa
Kendimi kaptırdım hayale düşe
Hangi dert sorarsan o geldi başa,
Sevdiğim sen buradan gittin gideli.

Orhan Erdoğan

Sen ve Ben-3

Sen ve ben
Su ve ateş gibiyiz
Yaklařtıķça sönüyor
Uzaklařtıķça yanıyoruz

Orhan Erdoğan

Sen Ve Ben -2

Hep sen ve ben vardık
Nedense sen ile ben
Hiçbir zaman biz olmadık

Orhan Erdoğan

Seni Hiç Unutmadım

Her esinti senden bir koku getirmesede
Vakit, akşam üstü,hafif lodos esmede

Deniz kokar, hasret kokar rüzgarlar
Mavi gökte güneşimi, kapatıyor bulutlar

Seyrederek bulutları geçti bu ömür
Akşamın yalnızlığında, beynim seni düşünür

Ben, Allah-u Ekber Dağı çocuğuydum
Hem sılanın,hem senin hasretinle doluydum

Mavi gök, kara bulut hepsi seninle güzel
Hiç olmazsa geceleri, rüyalarım gel.

Bir zamanlar umut akardı bakışlarında
Sen hep benimlesin,bugünümde yanında

Bir kez sana can dedim, sendin canan bana
Benden başka var mıdır,bilmem ki yanan sana?

İsterdim seninle geçsin, her günüm her saatım
İlk gözağrım, sevdiğim, seni hiç unutmadım.

Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Sensiz de Yaşanırmış

Ben, seni özlüyorum
Sen, başkasını
Ben, seni bekliyorum akşamın bittiği yerde
Sen, başkasını.
Sen, kapıyı açıyorsun
İçeri giren başkası
Ben evimin kapısını açıyorum
Kendim giriyorum içeri.
Ve sensiz yaşamaya alışıyorum

Orhan Erdoğan

Sensiz Yaşam Yaşamaya Değmiyor

Bir zaman gül gibi kokardın bana
Karşıdan el eder bakardın bana
Fırsatını bulur,koşardın bana
Bir zamanın diğerine uymuyor.

Neden bilmem sözlerinde durmadın
Son trenle gelecektin gelmedin
Telefonla bile haber vermedin
Çok bekledim senden haber gelmiyor

Hanı zalim hanı verdiği sözler
Aklıma geldikçe yüreğim sızlar
Orhan her zaman,yolunu gözler
Sensiz yaşam, yaşamaya değmiyor

Orhan Erdoğan

Sensizliğe İlk Yenilişim

Çekildim, gecenin geç saatlerinde
Tenha dñnyamın bir köşesine.
Gem vurduğum duygularımı
İlk defa zapt edemiyorum bu gece
Unutamadığım,teninin sıcaklığıyla
Bitmez gecelerde ağrını çektim
Sen yatarken rahat döşeginde,
Ben sensizliğe dayanamayıp
Kendimi attım gecenin kuağında sokaklara
Yürüdüm saatlerce,bir ölü edasıyla
Kaç kere ismini sayıkladım
Kaç kere türkümüzü mırıldandım
Gözlerim boşanırcasına ağlamak kertesinde.
Ama sadece birkaç damla yaş dışa vurdu
Kalanı yüreğime...
Yaktı içimdeki volkanı
Ve, ben sensizlikle tutuştum,
Sensizliğe yenilmiştim.

SELİM/1970

Orhan Erdoğan

Sensizlik Ruhuma Çöktüğü Zaman

Karabulut gibi çöker üstüme
Sensizlik ruhuma çöktüğü zaman
Gece karanlığını döker üstüme
Sensizlik ruhuma çöktüğü zaman

Med- cezirlerde liman ararım
Sensizliğin hasretiyle yanarım
Sen(in) le süslü hayallere dalarım
Sensizlik ruhuma çöktüğü zaman

Uğrayanı olmayan mezar gibiyim
Okuyanı olmayan yazar gibiyim
Hasretinle ruhsuz gezer gibiyim
Sensizlik ruhuma çöktüğü zaman

Sustukça göz yaşım içime aktı
Her damla yürekte bir iz bıraktı
Hasret alev oldu bedenim yaktı
Sensizlik ruhuma çöktüğü zaman.
Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Sevdanın Esiriyim,Özgürlüğe Ne Gerek

Senin ile baş başa kaldığımız yerlerde
Seni beklemek varmış sabahsız gecelerde

Seni beklerken bile, yarından umutluydum
Seninle beraberken, ne kadar da mutluydum.

Kokunu bana verir sabah esen rüzgarlar
Yüreğim her atışında yar adını tekrarlar

Yar dedim, yar sana, aşkına güvenerek
Sevdanın esiriyim, özgürlüğe ne gerek.

Sen güldükçe gülaçar, yanağın olur al,al
Ben yaralı bir kuşum,sen de sığındığım dal

Çok gururlusun, hem de kendinden emin
Şana benzemiyorlar, başkaca gördüklerim.

Sevgiyi sende gördüm, gönlümü sana verdim
Senden başka seversem,bil ki ben bir namerdim.

Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Sorarsa Söyle

Dalarken gecenin sessizliğine
İnanırdı aşkın eşsizliğine
Alışamadı hayatın sensizliğine
Sevgiyi içine gömmüştü dersin.

O ömründe bir kere dilendi
Bir zalimin aşkıydı, kalbiydi derdi
Bütün sevgisini ona vermişti
Sonu ayrılığa varmıştı dersin.

Yaşamı her zaman talan olmuştu
Sevdikleri birer yalan olmuştu
Acı, keder ona miras kalmıştı
Sanki, o, bir hayalî sevmişti dersin.

Sevgisine sanki nazar değmişti
Sevgisi dillerde gezer olmuştu
Kalbi sevgisine mezar olmuştu
Orhan, yaşarken ölmüştü dersin

Orhan Erdoğan

Şerefsizin Şerefine Kadeh Kaldırmam

Bilerek suç işlemedim asla kötülük yapmadım
Dostuma dost kaldım,dostluğunu satmadım
Güne bakan çiçeği gibi hep güneşe bakmadım
Şerefsizin şerefine hiç kadeh kaldırmadım.

Yaşam kalles dost gibi gülümse de yüzüme
Üzerimde ezici yılların çok rastlarsın izine
Daldırdım yüreğimi türlü dert denizine
Şerefsizin şerefine hiç kadeh kaldırmadım

Koparıp attım üzerimden çirkinlik ellerini
Şerefsizliği gördüm mü ayırdım yollarımı
Çarmıhlara çektiler, kırdılar kollarımı
Şerefsizin şerefine hiç kadeh kaldırmadım

Puştuğa prim vermem, dosta sarıldım ama
Dostluğun her karesinde yerimi aldım ama
Güzelliğin adına kadeh kaldırdım ama
Şeref sizin şerefine hiç kadeh kaldırmadım.
Or.Er 18,01,2008

Orhan Erdoğan

Tamlayanım Sen

Sen ömrümün tamlayanısın
Ne isim tamamlaması
Nede sıfat tamlaması değil
Doğrudan, hayat tamlamamsın,
Tamlanan ben,
Tamamlayan sen.

Orhan Erdoğan

Unutamadım-3

Aradan yıllar geçsede bile
Bu gönül sizleri unutamadı
Yıllar hasretliği silsede bile
Bu gönül sizleri unutamadı

Unuttum desem, inan olmuyor
Yokluğun içimde, yerin dolmuyor
Yüreğimde sevgin aynen duruyor
Bu gönül sizleri unutamadı.

Orhan bir yanda, hasret bir yanda
Hasretlik çoğaldı damarda, kanda
Bende çok acılar yaşadım amma
Bu gönül sizleri unutamadı.

Orhan Erdoğan

Uyuyordu Çocuklar

Uyuyordu hep çocuklar
Veya uyutuluyordu;
Umudun aynası çocuklar.
Hoşnuttular, anne ve babalar
Oynamıyorlar, gezmiyorlar,
Kırıp dökmüyorlar etrafı
Şu veya bu istekleri de yok
Ne güzel uyuyorlar çocuklar
Yaşayan ölü sessizliğinde.
'Yeter, uyuduğunuz, uyanın artık'
Diyen yoktu.
Ne güzel uyuyordu çocuklar
Ağlamıyorlar, bağırıyorlar
İstekleri de yok
Ne güzel de uyuyordu çocuklar
Kalk demedi kimse
Onlarda hep uyudular
'Uyananlar ne yaptı ki', diyerek
Hep uyudu çocuklar
Ve, bir gün kalk dediler
Hem de hoyrat bir sesle
SUÇLU AYAGA KALK dediler
İşte o zaman uyandı çocuklar.

Orhan ERDOĞAN

'EĞİTİM OKULUN ESERİ DEĞİL İNSANIN KENDİNDE VAR OLAN ERDEMLİLİĞİN İN
ESERİDİR' (Loisis BROMFIELD)

Orhan Erdoğan

Ümitim

Sen Veysel Usta nın dostum dediği
Kara toprakta yata dur
Ben Ömer Hayam ın meyhanesinde
Silik hatıralarla seni anıyorum
Kol geziyor damarlarımda
Yahya Kemal ın Akıncıları gibi alkol
Artık yaşantım, Ümit Yaşar ın
Biraz kül biraz duman misalı
Ağır ağır iniyorum
Ahmet Haşim ın Merdivenleriyle
Ve
Dağlarca nın Kağnısıyla
Sana geliyorum.

Orhan Erdoğan

Yalan

Seni hiç sevmedim
Merakta etmedim
Hangi ellerin elini tuttuğunu
Hangi dudakların tenini öptüğünü
Hiç merak etmedim.
Hiç pencereye çıkmadım
Sokağımızdan geçtiğin saatlerde
Kolunda o soysuzu gördüğüm de
Hiç, yummadım gözlerimi
Biliyor musun bunların hepsi yalan
Çünkü; ben seni hiç unutmadım.

Orhan Erdoğan

Yalnızlık-2

Yalnızlık;
Yüreği yaralayan sözleri hatırlayıp
Aynaların yalan söylediği
Boş odalarda duvarlara konuşmak gibi bir şey.

Yalnızlık;
Sevgilinin geçtiği sokaklarda
Bir aşağı, bir yukarı volta atmak
Gecenin en karanlık zamanında
Bir damla gözyaşı dökmek gibi bir şey

Yalnızlık
Aşka olan inancın,
Bir mum gibi yavaş yavaş erimesi
En kalabalıklarda bile
Yalnızlığı yudumlamak gibi birşy

Yalnızlık
Sıcak bir gülüş arayışında,
Bir zemheri soğuşunda donmak gibi bir şey
Daha doğrusu yalnızlık
Sensizlik gibi bir şey.
Orhan ERDOĞAN

Orhan Erdoğan

Yalnızlık

Seyrediyorsun sevgilinin gidişini
Giden bir otobüsün camından.
Aşkın imkansızlığı yol alırken düşüncende
Hiçbir yere gitmeyen umutlarımız var;
Gidip de dönmeyenlere bir ağıt gibi.
Bizi yaralayan sözleri hatırlayışımızda
Bir sızı hissederiz yüreğimizde
Bitiyor aşka olan güven,
Bir mumun erimesi gibi yavaş,yavaş
Ve hep bir yalnızlık hissidersin
En kalabalıklar da bile.

Orhan Erdoğan

Yangın Var

Ateş altın ı eritirmiş
Altında kadını
kadında erkeği eritirmiş
Desene her evde yangın var

Orhan Erdoğan

Yaşamak İhanetlere Katlanmak mı?

Yaşamak ayrılıklara katlanmak;
gidenlerin peşinden ağlamak mı?
Yaşamak,gidenlerle yer değiştirmek;
yoksa sadece solumak mı?
Yaşamak,sadece acı çekmek;
dertlere katlanmak mı?
Yaşamak,zifiri gecelerde yalnızlık mı;
giden sevgiliyi beyninde yaşatmak mı?
Yaşamak,dostlardan gördüğün ihanet mi;
ihanelere katlanmak mı?
Yaşamak,korkunun esirliği mi;
ömür boyu karanlığı yudumlamak mı?
Yaşamak,geri alınmayan zaman mı;
geçen fırsatlara hayıflanmak mı?

Orhan Erdoğan

Yerin Dolmuyor

Sevgilim, bilemedim, nedendir bana kinin
Yenisi doldurmuyor yerini bir evvelkinin
Daha dün beraberken neden ayrı bu günün?
Yenisi doldurmuyor yerini bir evvelkinin.

Yenin bir değeri var, eskininki bir başka
Zorun değeri yok, sevgininki bir başka
İlk göz ağrısı ile bağlanmışsan bir aşka
Yenisi doldurmuyor yerinin bir evvelkinin.

Orhan Erdoğan

Yüreğimde Sen VARDIN.

Bir ölü edasıyla dalarken gecelere
Yokluğuna inat,yüreğimde sen varsın
Dilim alıştı artık hep senli hecelere
Yokluğuna inat yüreğimde hep sen varsın

Senli damlalarla ıslanıyor yüreğim
Bari rüyama gir, seni orda göreyim.
Her anımda,her yerde inan ki seninleyim
Yokluğuna inat,yüreğimde hep sen varsın.

Yüreğim sensiz kanar ama sen göremezsin
Gel desem de,biliyorum sen gelemezsin.
Dermanım sende,ama sen veremezsin
Yokluğuna inat yüreğimde hep sen varsın.

Yokluğunu işlemek gidiyor mu hoşuna
Sensizliği yaşayarak geldim altmış yaşına
Harcandı gitti ömrüm, böyle boşu boşuna
Yokluğuna inat yüreğimde hep sen varsın
Or.Er

Orhan Erdoğan

Yüregini Bana Ver

Yüregini bana ver
İçine sevgimi koyayım
Eellerini bana ver
Tutayım en samimi sıcaklığımla
Gözlerini bana ver
Bana bakmayı öğrensin
Sana baktığım gibi
Saçlarını bana ver
Sereyim yüzüme gölge olsun
Dizlerini bana ver
Başımı koyacağım yastığım olsun
Kollarını bana ver;
Sarmayı,kucaklamayı öğrensin
Ayaklarını bana ver;
Birlikte yürümeyi öğrensin yaşam yolunda.

Or.Er.

Orhan Erdoğan

Yüreyimde Hep Kar Var

Kara kış mevsiminde
Dünyaya gelmişim
Her tarafta kar varmış
Tenimi ısıtmışlar, yüreğimi asla
Anne memesi emmeden
Gecenin iri göksüne yapışıp
Ak süt gibi içmişim hayatın çilesini
Bu yüzden, ağustos a inat
Yüreğimde hep kar vardı.
1970/SELİM

Orhan Erdoğan

Yüreyinde Yer Açtın mı Sevdama

Sensizlik hasreti cana düşerken
Yüreyinde yer açtın mı sevdama
Kollarını açıp, bana koşarken
Yüreyinde yer açtın mı sevdama?

Aşk melekleri pervan elenende
Benim gözlerimde yaş dane lenende
Ayrılığı bitirip bana dönen de
Yüreyinde yer açtın mı sevdama?

Biliyorum duygular samimi ama
'Al vereyim'dersin 'canımı' ama
Bedenin ile sardın bedenimi ama
Yüreyinde yer açtın mı sevdama?

Orhan Erdoğan

Zaman Aleyhimize Çalışıyor

Sensiz geçen günlerde
Kapıyı açıp içeri girdiğimde
Yalnızlığın, görünmez duvarına çarpar yüreğim.
Senin dokunduğun ne varsa
Seni hatırlatıyor ya
Onlarla gideririm, gecenin dayanılmazlığını.

Sıcak, demli çay içer gibi
Yudumlarım hasretini.
Haykırışlarımı duymayacaksın biliyorum
Yine de diyorum ki:
Gel artık, zaman aleyhimize çalışıyor

Orhan Erdoğan